



Anne Mari, giv mig lov at fortøje,  
til skibet går.  
Giv mig en snaps og et kys og en køje,  
før klokken slår.  
Det er dig jeg kan li',  
giv mig lov til at bli', Anne Mari !  
Jeg skal gå klokken ni,  
så er alting forbi, Anne Mari !  
Så længe vi sejler, jeg længes, min ven,  
og når jeg er hjemme, du har mig igen.  
Du er mit sværmeri,  
det er dig jeg kan li', Anne Mari !

Kosten er sløj, og kahytterne trange  
fra kyst til kyst.  
Tørnen er drøj, ja, og timerne lange,  
men jeg véd trøst.  
Når min vagt er forbi,  
har jeg dit skilderi, Anne Mari !  
Og det trøster mig, thi  
det er dig, jeg ka' li', Anne Mari !  
Så tæller jeg dage og uger, min ven,  
indtil jeg derhjemme kan hviske igen:  
Gi' mig lov til at bli',  
det er dig, jeg kan li', Anne Mari!

Pigen, der elsker de begede gutter,  
er ofte svag.  
Tit nok, et venskab begynder og slutter  
den samme dag.  
Og i dag har jeg fri,  
gi' mig lov til at bli', Anne Mari !  
Luk kun øjnene i,  
mens jeg tæller til ti, Anne Mari !  
Et kys er mer' farligt end skummende sø'r,  
for det ender med bryllup og hus i Korsør,  
og så går jeg i hi,  
med den tøs, jeg kan li', Anne Mari !